

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Kosec Ivan i Marija

UTORAK - sv. Luka ev. 7.30 + Novosel Luka i Ivka i Mikulić Ćiril

SRIJEDA -kapelica-7.30 + Flajšman Nenad god. i Skupnjak Stjepan

ČETVRTAK -7.30 + Mišak Ivan god.

PETAK - 7.30 + Šmaguc Dragica god. i ob. i Kečkan Ignac

SUBOTA -18.00 - skupna sv. misa - popis na oglasnoj ploči

NEDJELJA – 30. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Skupnjak Branko god.

11.00 + Jakovljević Anto, Mara i Stipo

15.00 - listopadska pobožnost

ŽUPNE AKTIVNOSTI: Dječji zbor – petak u 18; ministranti – subota u 10

SUSRET MLADIH VARAŽDINA I OKOLICE – petak u 20:00,

Uršulinska crkva: sveta misa, predstava i druženje

Župni vjeronauk: firmanici – petak u 17.00; prvopričesnici – petak u 14.30

Gospodine, u jednostavnosti i poniznosti dolazim k tebi. Tvoje me riječi vode

do mirnoće u kojoj shvaćam veličinu i značenje tvoje prisutnosti.

Mnogi u ovom trenutku trpe strahote rata. Prigibam glavu u znak zahvalnosti za vlastitu slobodu i molim za sve zatvorene i zarobljene.

Kako se zaista osjećam? Bezbrizno? Turobno?

Možda sam spokojan, sretan što postojim.

Možda pak frustriran, zabrinut ili srdit.

Priznajem ono što stvarno osjećam.

Jer Bog me ljubi upravo onakvog kakav stvarno jesam.

Prostor Duha

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina III.

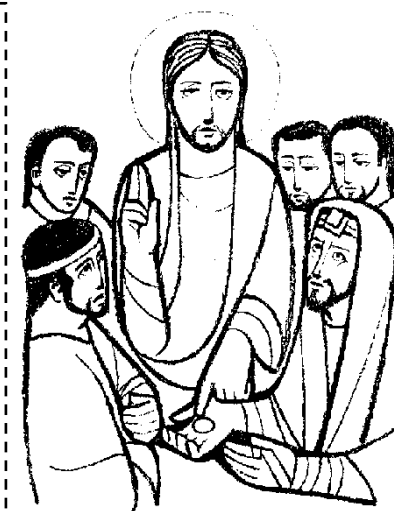
broj 47 (151)

16. listopada 2011.

29. NEDJELJA KROZ GODINU

Živjeti po tvom zakonu

Tvoja riječ: „Bogu Božje, a carevo caru“, jasno govori da je čovjek biće zajednice. Teško bi mogao živjeti ili napredovati da je potpuno sam, da se ne susreće s drugima. Zajednica brine za njega. Živimo u državama koje donose zakone, propise i obveze. Kao Tvoji učenici, pripadamo raznim državama svijeta, jer Tvoja se Riječ proširila. Zato trebamo poštovati i izvršavati sve ono što oni koji se brinu za zemaljski red, mir, poredak i napredak donose, ako se ne protivi našim savjestima. No, u svemu tome ne smijemo zaboraviti da samo Božji i da Njemu pripadamo. Njegov ja zakon vječan i zapisan u srcu svakoga od nas, samo je pitanje želimo li ga prihvatiti i priznati? Što stavljamo, kao prioritet, zbog vlastite koristi? Kao učenici Nebeskog Učitelja ne smijemo biti dvolični, čas na carevoj, čas na Božjoj strani. Ali, uz pomoć svoje savjesti možemo služiti i jednoj i drugoj, na dobrobit nas samih i drugih oko nas!

Popričesna molitva

Gospodine,
i ovom nas
službom
približi
nebeskoj Crkvi.
Prati nas
vremenitom
pomoći
i uči vječnoj
mudrosti.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

U liturgijskim čitanjima ove nedjelje isprepliću se dvije glavne teme: Božje djelovanje u povijesti čovječanstva i odnos Božanskog i ljudskog autoriteta, odnosno odnos Crkve i države. Radi se o tome treba li se više pokoravati Bogu ili državnoj vlasti!? Isus u evanđelju izbjegava direktni odgovor, ali iz ovoga što smo čuli sasvim je jasno: treba poštivati i jedno i drugo, ali ako u bilo kojem slučaju to dvoje dođe u sukob, mi kao vjernici smo se dužni u prvom redu pokoravati Bogu, dužni smo slijediti Isusov primjer.

Isus je bio veoma obljubljen u narodu. Radi toga je bio trn u oku vodećih struktura toga naroda, osobito farizeja. I radi toga farizeji i ostali židovski vođe ga žele pred tim narodom ocrniti, diskreditirati. U svom naumu postupaju veoma lukavo. Pitaju tobože u nedoumici: „Je li dopušteno caru davati porez!“ Ako odgovori potvrdno, zamržit će ga narod jer nitko nije volio cara i rimske okupatore. Ako pak odgovori negativno, prijaviti će ga kao protivnika vlasti i veleizdajnika.

No, Isus je savršeno miran. Odmah je prozreo njihove namjere. Traži od njih da mu pokažu novac koji imaju kod sebe. A svi su oni imali i rimski novac na kojem je bio otisnut carev lik. I tada Isus izgovara one poznate riječi: „Dajte caru carevo, a Bogu Božje!“ Nije Isus izrekao te riječi samo da bi izbjegao stupicu koju su mu postavili farizeji. Ne, te su riječi upućene i svima nama. I svi se mi trebamo pokoravati i Bogu ali i svjetovnoj vlasti. Svi mi trebamo izvršavati i svoje društvene obaveze kao i vjerske.

Ako ne izvršavamo svoje društvene obveze za to ćemo odgovarati ovdje na zemlji. A što je s našim obavezama prema Bogu? Kako ih mi izvršavamo? Dajemo li mi Bogu Božje? Ukoliko ne, za to nas neće kazniti nijedna zemaljska vlast, ali ćemo radi toga polagati račun pred Bogom. A što znači dati Bogu Božje? Tu se prije svega misli na naš duhovni život! Kako mi duhovno živimo? Primamo li mi redovito svete sakramente – svetu ispovijed i pričest. Zatim, dajemo li mi svojoj djeci dobar primjer? Odgajamo li svoju djecu u vjeri? Kao ljudi i kao kršćani dužni smo činiti i dobro. Koliko mi pomažemo ljudima koji su u nevolji i potrebi? Zalupimo li vrata pred nosom prosjaka koji nas moli koju kunu ili koricu kruha? Imamo li srca za potrebne i nevoljne? Sve to pokazuje kakav je naš odnos prema Bogu. Nemojmo biti farizeji!

Josip Hadrović, župnik

LISTOPAD – MARIJIN MJESEC

Svibnju, mjesecu cvijeća, odgovara *listopad* – mjesec sabiranja plodova, koji je u 18. stoljeću također postao marijanskim mjesecom. To je povezano s uspostavom blagdana krunice, nakon izvojevine pobjede pripisane Mariji koja je upravo po molitvi krunice zazvana u pomoć. Taj blagdan, na koji se pripremljalo kroz prethodnih 15 subota, proširen je na čitav listopad molitvom krunice. To su posebno promicali dominikanci, najprije u Španjolskoj i Francuskoj, a zatim se proširilo po čitavu katoličkom svijetu, čemu su doprinijela i lurska ukazanja. Glavni promicatelj mjeseca krunice bio je papa Leon XIII. koji je 1883. godine naredio da se svakoga dana moli krunica s litanijama i euharistijskim blagoslovom u javnim crkvama.

BLAŽENA DJEVICA MARIJA OD KRUNICE

Blagdan *Gospe od Pobjede* 7. listopada uveo je 5. ožujka 1572. papa Pio V. kao spomendan i znak zahvalnosti za pobjedu koju su kršćani 7. listopada 1571. izvojevali u pomorskoj bitki kraj Lepanta. Uvjereni su da se to dogodilo po zagovoru Marijinu, kojoj su se obratili molitvom krunice. Da bi se blagdan što svečanije slavio, Grgur XIII. godine 1573. premješta ga za bratovštine sv. krunice na prvu listopadsku nedjelju, a Klement XI. proširuje ga 1716. godine na čitavu Crkvu. Vraćen je. na povijesni nadnevak 1931, a obnovom kalendara naslovljen je *Blagdanom Blažene Djevice Marije od Ružarija*. Tako je preko liturgije krunica postala pobožnost cijele Crkve.

KRUNICA

Krunica je "evanđeoska molitva" (Pavao VI.), "sažetak svega Evanđelja" (Pio XII.) ili "Biblija siromašnih" (Ivan XXIII.) koja nam ukratko predstavlja glavna otajstva kršćanske vjere i u njih nas prenosi. Tako moleći krunicu umom i srcem hodočastimo u Nazaret, Ain Karem, Betlehem, Jeruzalem, na Jordan, u Kanu, na Tabor... Zaustavljamo se na mjestima navještenja, pohođenja, rođenja, prikazanja i našašća u Hramu, krštenja, svadbe, preobraženja, posljednje večere, muke i smrti, uskrsnuća i uzašašća Isusova, silaska Duha Svetoga... Koliko god bila marijanska, krunica je još više kristološka molitva: u njezinu središtu je Isus i njegovo spasenjsko djelo, s kojim je najtješnje povezana Blažena Djevica. Spasitelj preko nje i ulazi u ljudsku povijest. Kroz muku i smrt na križu dolazi do uskrsnuća i proslave. Moliti krunicu znači razmatrati ta otajstva i time uranjati u povijest ljudskoga spasenja poput Majke Gospodinove.